

روز گذشته یک بار دیگر پژوهشگاه فضایی کشور مورد حمله دشمن امریکایی صهیونیستی قرار گرفت.

حمله دشمن امریکایی صهیونیستی به زیرساخت‌های پژوهشی و علمی همچون پژوهشگاه فضایی ایران و یا دانشگاه‌ها علاوه بر استیصال دشمن در جنگی که نتوانسته آنها را به اهداف از پیش تعیین شده برساند، نشانه وحشت آنها از علم و دانش و پیشرفت‌های جمهوری اسلامی ایران است.
خوک زرد و سگ هارش در منطقه آنچنان از توانمندی‌های موشکی و فضایی کشورمان عیبانی‌اند که تصور می‌کنند با ویران کردن مراکز پژوهشی و تحقیقاتی در حوزه‌های مختلف به خصوص حوزه هوافضا و علوم مرتبط با دانش موشکی، می‌توانند چرخ‌های پیشرفت علم و تکنولوژی را در کشورمان از حرکت باز دارند.
رویکردی که پیش از این با ترور دانشمندان و چهره‌های برجسته علمی انجام می‌شد و حالا دشمن از روی استیصال، ساختمان‌های مراکز علمی و پژوهشی را هدف گرفته است.

صنعت هوافضا موتور محرکه اکتشاف و موتور محرک دانش در حوزه علم است و حل مسائل این حوزه، به حل مسائل در حوزه‌های دیگر منجر می‌شود.
در لیست ۱۰ کشور پیشرو در فناوری فضایی در سال ۲۰۲۵» که توسط وبسایت TechTimes منتشر شده است، ایران به عنوان نهمین کشور برتر فضایی جهان نام گرفته است. این رتبه‌بندی ایران را در کنار قدرت‌هایی مثل ایالات متحده، چین، روسیه، هند و ژاپن قرار می‌دهد و حاکی از پیشرفت‌های قابل توجه ایران در حوزه فضایی در دهه اخیر است.درواقع

ایران به عنوان یک قدرت فضایی منطقه‌ای معرفی شده، آن هم در شرایطی که با وجود تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی، توانسته است زیرساخت‌های مهمی برای توسعه فضایی داخلی فراهم کند.

توانایی تولید مستقل فضاپیما و ماهواره‌بزر، ایران را در باشگاه محدود کشورهای فضایی قرار داده است؛ موضوعی که نشان‌دهنده عمق دانش بومی است.

این پیشرفت‌ها اما انگار استکبار جهانی غرب را به گونی‌ای آشفته کرده که در جنگ تحمیلی سوم بارها مراکز پژوهشی مرتبط با حوزه هوافضا و پژوهشگاه فضایی ایران را مورد حمله قرار داده‌اند.

اهمیت پژوهشگاه فضایی

پژوهشگاه فضایی ایران، یکی از عالی‌ترین مراجع پژوهشی

پژوهشگاه فضایی کشور مورد حمله دشمن امریکایی صهیونیستی قرار گرفت.

حمله دشمن امریکایی صهیونیستی به زیرساخت‌های پژوهشی و علمی همچون پژوهشگاه فضایی ایران و یا دانشگاه‌ها علاوه بر استیصال دشمن در جنگی که نتوانسته آنها را به اهداف از پیش تعیین شده برساند، نشانه وحشت آنها از علم و دانش و پیشرفت‌های جمهوری اسلامی ایران است.
خوک زرد و سگ هارش در منطقه آنچنان از توانمندی‌های موشکی و فضایی کشورمان عیبانی‌اند که تصور می‌کنند با ویران کردن مراکز پژوهشی و تحقیقاتی در حوزه‌های مختلف به خصوص حوزه هوافضا و علوم مرتبط با دانش موشکی، می‌توانند چرخ‌های پیشرفت علم و تکنولوژی را در کشورمان از حرکت باز دارند.
رویکردی که پیش از این با ترور دانشمندان و چهره‌های برجسته علمی انجام می‌شد و حالا دشمن از روی استیصال، ساختمان‌های مراکز علمی و پژوهشی را هدف گرفته است.

صنعت هوافضا موتور محرکه اکتشاف و موتور محرک دانش در حوزه علم است و حل مسائل این حوزه، به حل مسائل در حوزه‌های دیگر منجر می‌شود.
در لیست ۱۰ کشور پیشرو در فناوری فضایی در سال ۲۰۲۵» که توسط وبسایت TechTimes منتشر شده است، ایران به عنوان نهمین کشور برتر فضایی جهان نام گرفته است. این رتبه‌بندی ایران را در کنار قدرت‌هایی مثل ایالات متحده، چین، روسیه، هند و ژاپن قرار می‌دهد و حاکی از پیشرفت‌های قابل توجه ایران در حوزه فضایی در دهه اخیر است.درواقع

ایران به عنوان یک قدرت فضایی منطقه‌ای معرفی شده، آن هم در شرایطی که با وجود تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی، توانسته است زیرساخت‌های مهمی برای توسعه فضایی داخلی فراهم کند.

توانایی تولید مستقل فضاپیما و ماهواره‌بزر، ایران را در باشگاه محدود کشورهای فضایی قرار داده است؛ موضوعی که نشان‌دهنده عمق دانش بومی است.

این پیشرفت‌ها اما انگار استکبار جهانی غرب را به گونی‌ای آشفته کرده که در جنگ تحمیلی سوم بارها مراکز پژوهشی مرتبط با حوزه هوافضا و پژوهشگاه فضایی ایران را مورد حمله قرار داده‌اند.

اهمیت پژوهشگاه فضایی

پژوهشگاه فضایی ایران، یکی از عالی‌ترین مراجع پژوهشی

پژوهشگاه فضایی کشور مورد حمله دشمن امریکایی صهیونیستی قرار گرفت.

حمله دشمن امریکایی صهیونیستی به زیرساخت‌های پژوهشی و علمی همچون پژوهشگاه فضایی ایران و یا دانشگاه‌ها علاوه بر استیصال دشمن در جنگی که نتوانسته آنها را به اهداف از پیش تعیین شده برساند، نشانه وحشت آنها از علم و دانش و پیشرفت‌های جمهوری اسلامی ایران است.
خوک زرد و سگ هارش در منطقه آنچنان از توانمندی‌های موشکی و فضایی کشورمان عیبانی‌اند که تصور می‌کنند با ویران کردن مراکز پژوهشی و تحقیقاتی در حوزه‌های مختلف به خصوص حوزه هوافضا و علوم مرتبط با دانش موشکی، می‌توانند چرخ‌های پیشرفت علم و تکنولوژی را در کشورمان از حرکت باز دارند.
رویکردی که پیش از این با ترور دانشمندان و چهره‌های برجسته علمی انجام می‌شد و حالا دشمن از روی استیصال، ساختمان‌های مراکز علمی و پژوهشی را هدف گرفته است.

صنعت هوافضا موتور محرکه اکتشاف و موتور محرک دانش در حوزه علم است و حل مسائل این حوزه، به حل مسائل در حوزه‌های دیگر منجر می‌شود.
در لیست ۱۰ کشور پیشرو در فناوری فضایی در سال ۲۰۲۵» که توسط وبسایت TechTimes منتشر شده است، ایران به عنوان نهمین کشور برتر فضایی جهان نام گرفته است. این رتبه‌بندی ایران را در کنار قدرت‌هایی مثل ایالات متحده، چین، روسیه، هند و ژاپن قرار می‌دهد و حاکی از پیشرفت‌های قابل توجه ایران در حوزه فضایی در دهه اخیر است.درواقع

ایران به عنوان یک قدرت فضایی منطقه‌ای معرفی شده، آن هم در شرایطی که با وجود تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی، توانسته است زیرساخت‌های مهمی برای توسعه فضایی داخلی فراهم کند.

توانایی تولید مستقل فضاپیما و ماهواره‌بزر، ایران را در باشگاه محدود کشورهای فضایی قرار داده است؛ موضوعی که نشان‌دهنده عمق دانش بومی است.

این پیشرفت‌ها اما انگار استکبار جهانی غرب را به گونی‌ای آشفته کرده که در جنگ تحمیلی سوم بارها مراکز پژوهشی مرتبط با حوزه هوافضا و پژوهشگاه فضایی ایران را مورد حمله قرار داده‌اند.

اهمیت پژوهشگاه فضایی
پژوهشگاه فضایی ایران، یکی از عالی‌ترین مراجع پژوهشی

صنعت هوافضا موتور محرکه اکتشاف و موتور محرک دانش در حوزه علم است و حل مسائل این حوزه، به حل مسائل در حوزه‌های دیگر منجر می‌شود.
در لیست ۱۰ کشور پیشرو در فناوری فضایی در سال ۲۰۲۵» که توسط وبسایت TechTimes منتشر شده است، ایران به عنوان نهمین کشور برتر فضایی جهان نام گرفته است. این رتبه‌بندی ایران را در کنار قدرت‌هایی مثل ایالات متحده، چین، روسیه، هند و ژاپن قرار می‌دهد و حاکی از پیشرفت‌های قابل توجه ایران در حوزه فضایی در دهه اخیر است.درواقع

ایران به عنوان یک قدرت فضایی منطقه‌ای معرفی شده، آن هم در شرایطی که با وجود تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی، توانسته است زیرساخت‌های مهمی برای توسعه فضایی داخلی فراهم کند.

توانایی تولید مستقل فضاپیما و ماهواره‌بزر، ایران را در باشگاه محدود کشورهای فضایی قرار داده است؛ موضوعی که نشان‌دهنده عمق دانش بومی است.

این پیشرفت‌ها اما انگار استکبار جهانی غرب را به گونی‌ای آشفته کرده که در جنگ تحمیلی سوم بارها مراکز پژوهشی مرتبط با حوزه هوافضا و پژوهشگاه فضایی ایران را مورد حمله قرار داده‌اند.

اهمیت پژوهشگاه فضایی

پژوهشگاه فضایی ایران، یکی از عالی‌ترین مراجع پژوهشی

ارتباطات مخابراتی اشاره کرد.

پژوهشگاه فضایی ایران تاکنون چندین ماهواره مهم و راهبردی را طراحی و ساخته است که هر یک گامی اساسی در جهت اقتدار فضایی کشور محسوب می‌شوند.

به طور مثال ماهواره مخابراتی ناهید ۲ در تیر ۱۴۰۴ با پیش‌فرضی و پژوهش‌های کاربردی در خدمت نیازهای ملی بوده است. این پژوهشگاه در طول سال‌های گذشته، با وجود تحریم‌های ظالمانه، توانسته است فناوری‌های حساسی را بومی‌سازی کند و کشور را در عرصه فضایی به خودکفایی برساند.

از جمله دستاوردهای علمی این مرکز می‌توان به طراحی و ساخت ماهواره‌های بومی با قابلیت‌های پیشرفته نظیر تصویربرداری دقیق از سطح زمین، پایش منابع طبیعی و کشاورزی، شناسایی بلایای طبیعی مانند سیل و آتش‌سوزی، رصد الودگی‌های زیست‌محیطی و توسعه

کودکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

بی تاب و خونخواه مینابیم

معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش:

جنایات علیه مدارس، از جمله مدرسه شجره طیبه، برای پیگیری در مجامع جهانی مستندسازی شده‌است

برای بردن فرزندان خود به مدرسه آمده بودند، به شهادت رسیدند.»
پس از این جنایت، ما موجی از همبستگی و پیگیری در سراسر ایران و حتی در عرصه بین‌المللی شکل گرفت. حسین‌زاده ملکی با اشاره به این موضوع گفت: «بسیاری از افراد وظیفه خود دانستند که در سراسر کشور و در فضای بین‌المللی صدای مظلومیت این دانش‌آموزان عزیز را به گوش جهانیان برسانند. از این منظر، در این حدود ۴۰ روز، اتفاقات بزرگی رخ داده‌است.»

او از موج جدیدی از خونخواهی دانش‌آموزان میناب در این برهه سخن گفت: «برنامه‌های گسترده‌ای برای بزرگداشت جهلم شهدا تحت عنوان «بی‌تاب میناب» در حال برگزاری است. نه فقط جامعه دانش‌آموزی و فرهنگی، بلکه بسیاری از مردم جهان نیز امروز نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند. در همین راستا نامه‌های مختلفی در سراسر کشور (چه در سطح کلاسی، مدرسه‌ای، منطقه‌ای، استانی و ملی) ذیل عنوان «بی‌تاب میناب» یا هشتگ «##بی‌تاب میناب» دنبال می‌شود. البته به‌طور خاص در استان هرمزگان و شهر میناب نیز برنامه‌های ویژه‌ای برقرار است که جنگی است و نباید رها شود. هر یک از شهدای دانش‌آموز و هر یک از دانش‌آموزان مجروح نیز پرونده مستقل خود را دارند.»

او مستندسازی دقیق جنایات امریکایی-صهیونی را پراهمیت دانست: «تصویبررداری و عکاسی جنایت‌ده‌ای از این مراکز انجام شده و همچنان ادامه دارد. قرار است مجموعه‌ای از این تصاویر در قالب محصولات مختلف تهیه شود؛ از جمله کتاب عکس، نمایشگاه‌های بین‌المللی و مجموعه‌هایی که از سوی رئیس‌جمهور، وزیر آموزش و پرورش و سایر

حسن فرامرزی

اگرچه چهره ظاهری جنگ خوشایند نیست و ما معمولاً جنگ را با وحشت، آوار، کشتار و سوگ به یاد می‌آوریم، به‌ویژه وقتی طرف مقابل به هیچ‌قاعده اخلاقی و حتی عرفی پایبند نیست و شرمی از حملات به زیرساخت‌ها و غیرنظامیان (به‌ویژه کودکان) ندارد، با این همه این جنگ روی شگفتی دارد که به مثابه یک آشکارکننده، کاشف، تمیزدهنده یا پرده‌بردار عمل می‌کند، پرده‌های پندار را می‌درد و حقایق را آن‌گونه که هست علنی می‌سازد.

امروز قسدرت مواجهه نظامی ایران و سرعت انعطاف و بازسازی آن نه تنها برای مردم منطقه و جهان، بلکه برای ما علاقمندان به سرنوشت میهن مایه تعجب و شگفتی است.

همچنان که معدودی از روشنفکران ایرانی در اظهارات خود به این موضوع اشاره و اعتراف کرده‌اند. وقتی پیش‌تر فرماندهان نظامی ایران درباره قدرت تسلیحاتی کشور و شگفتانه‌های مهیا‌اما پنهان در زرادخانه نظامی ایران سخن می‌گفتند، شاید بسیاری از ما آن را به حساب رجزخوانی‌های معمول نظامی‌ها در جهت حفظ بازاردنگی و رفع سسایه تهدید و جنگ از سر کشور می‌دیدیم (که البته در جای خود لازم و قابل دفاع است)، اما وقتی ایسن جنگ تمام عیار آغاز شد و امریکا به خیال خام خود خواست در‌های جهنم را به روی ایران باز کند، صحنه‌های حماسی جانانه و افتخارآفرین نیروهای مسلح ایران به‌ویژه در تخریب گسترده و بی‌سابقه پایگاه‌های نظامی امریکا در منطقه، آسیب جدی به هیولاهای آهنین با هاله‌های استیسه‌ای در زمین و هوا و حمله به زیرساخت‌های تسلیحاتی رژیم صهیونیستی خلق شد که نتیجه آن زیر سوال رفتن قطعیت قدرت تسلیحاتی و هژمونی امریکا و سامانه‌ها و گنبد‌های پدافندی اسرائیلی می‌شود. حتی بدون صادرات نفت نیز جنگ علیرغم مصایبی که به دنبال دارد (و قابل انکار نیست) همچنان به عنوان یک آشکارساز بزرگ و ابهام‌زای عظیم دارد عمل می‌کند.

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

خون شهدا یا ایمال نمی‌شود. به خصوص شهدای کوچکی که به مدرسه رفته‌بودند، اما با موشک‌های امریکایی رژیم صهیونی، جان‌شان را از دست دادند. آن دانش‌آموزان دیگر نیستند. دیگر نمی‌توانند در حیاط مدرسه‌شان بدو کنند، بخندند یا همراه دوستانشان بازی کنند. اما از دل سکوت حیاط ویران شده این مدرسه، صدایی بلند شده که جهان را تکان داده‌است. صدایی از سسوی آنها که این جنایت جنگی را برنی‌تاباند. آنتور که معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش می‌گوید: «امروز بسیاری از مردم جهان نسبت به میناب بی‌تاب شده‌اند.»

اقدام عصر حجری مغول قرن ۲۱ در تهاجم چندباره به پژوهشگاه هوا فضا

حملات به دانشمندان و نخبگان علمی، از جمله به افرادی که در سال‌های اخیر ترور شده‌اند «نسل‌کشی فرهنگی» است

علم‌کشی و نسل‌کشی فرهنگی دشمن امریکایی

صهیونیستی از نگاه تحلیگران، حمله به مراکز علمی را باید در چارچوب الگوهای جدید جنگ مدرن تحلیل کرد؛ جایی که هدف صرفاً نابودی تجهیزات نظامی نیست، بلکه زیرساخت‌های تولید دانش و فناوری نیز در فهرست اهداف قرار می‌گیرد. دانشگاه‌ها به دلیل نقش کلیدی در تربیت نیروی انسانی متخصص، توسعه فناوری و شکل‌دهی به آینده اقتصادی و علمی کشورها، در چنین رویکردی به اهدافی راهبردی تبدیل می‌شوند.

در همین چارچوب، حملات اخیر به مراکز پژوهشی و دانشگاهی در کنار اقداماتی مانند ترور دانشمندان یا تخریب زیرساخت‌های تحقیقاتی، تلاشی برای اختلال در چرخه آموزش، پژوهش و نوآوری تلقی می‌شود.

این در حالی است که بر اساس تمامی کنوانسیون‌های بین‌المللی، مراکز علمی و آموزشی به عنوان اماکن غیرنظامی محسوب می‌شوند و تحت هیچ شرایطی نباید هدف نظامی قرار گیرند. اقداماتی که به حذف زیرساخت‌های تولید علم در کشور منجر می‌شود، به نوعی می‌تواند به عنوان «علم‌کشی» تعبیر و به تضعیف توان بازتولید دانش و فناوری در آینده کشور منجر شود.

حملات به دانشمندان و نخبگان علمی، از جمله به افرادی که در سال‌های اخیر ترور شده‌اند، به عنوان شواهدی از نیت شوم دشمن تلقی می‌شود. چنین اقداماتی نه تنها به ساختار علمی ملت آسیب می‌زند، بلکه امید به آینده را نیز تضعیف می‌کند و از این‌رو به «نسل‌کشی فرهنگی» تعبیر می‌شود.

نگاه عصر حجری در تخریب دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌ها

پژوهشگاه‌ها مسعود تجریشی، رئیس دانشگاه صنعتی شریف در بازدید از محل حادثه حمله دشمن به ساختمان فناوری اطلاعات این دانشگاه اظهار کرد:«دقیق کنوانسیون‌های بین‌المللی، این اقدامی مصداق جنایت جنگی محسوب می‌شود. وی تأکید کرد: «اگر کشوری بخواهد کشوری دیگر را به سمت «عصر حجر» برسد، در هیچ‌جا گفته نشده که می‌تواند به زیرساخت‌ها یا مراکز آموزشی مانند مدارس و دانشگاه‌ها حمله کند. برداشتن من این است که دشمن وقتی در میدان‌های دیگر نتوانسته به اهدافش برسد، میدان علم را هدف قرار داده است؛ به همین دلیل به نظر می‌رسد هدف اصلی آنها ایجاد ترس در فضای علمی بوده است.»

وی افزود: «از آنجا که دانشگاه‌هایی مانند دانشگاه صنعتی

شریف سال‌ها تحت تحریم بوده‌اند و یک دانشگاه معمولی محسوب نمی‌شوند، احتمالاً به این جمع‌بندی رسیده‌اند که تحریم‌های معمولی کارساز نبوده و باید با حمله و تخریب، این زیرساخت‌ها را از بین ببرند. این همان نگاه «عصر حجری» است که بسیاری از رهبران دنیا از آن عبور کرده‌اند؛ یعنی به جای گفت‌وگو و تمدن‌سازی، مسیر تخریب و زورگویی را انتخاب کرده‌اند.»

وی درباره زورگویی به روحیه جامعه علمی کشور گفت: «محیط‌های دانشگاهی محل تضارب آراء، ایده‌ها و نگاه‌های متفاوت هستند. پس از این اتفاق، حتی گروه‌هایی که پیش‌تر نگاه‌های انتقادی و منفی نسبت به برخی مسائل داشتند، نوعی همبستگی را شکل داده‌اند. به اعتقاد من همان‌طور که جنگ در میان مردم نوعی همبستگی ایجاد کرد، اکنون نیز چنین همبستگی‌ای در فضای دانشگاهی در حال شکل‌گیری است.»

دانش در ذهن دانشجویان و دانشمندان ایرانی نهادینه شده است

بر اساس بسیاری از کنوانسیون‌های بین‌المللی، مراکز آموزشی و پژوهشی در زمره اماکن غیرنظامی قرار می‌گیرند و هدف قرار دادن آن‌ها نقض اصول حقوق بشر دوستانه محسوب می‌شود. با این حال، رخدادهای اخیر بار دیگر پرسش‌هایی درباره میزان کارآمدی سازوکارهای بین‌المللی در حفاظت از چنین مراکزی مطرح کرده است. آنچه در این میان بیش از هر چیز برجسته است، تأثیرات بلندمدت چنین حملاتی بر محیط علمی و آموزشی کشورهاست.

با تمام این‌ها تخریب دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌ها در حالی از سوی دشمن امریکایی صهیونیستی در اوج استیصال در برابر توانمندی کشورمان صورت می‌گیرد که دانش مرتبط با هر یک از این مراکز در ذهن یک‌یک دانشجویان، اندیشمندان ایرانی در حوزه‌های مختلف علمی بومی و نهادینه شده‌اند. همچنان که مغول‌ها با تخریب مراکز علمی و کتابخانه‌ها و مراکز فرهنگی اگرچه چرخش چرخ‌های علم و دانش ایران را برای مدتی کند کردند، اما دانشمندان ایرانی با انگیزه دوچندان توانستند دوباره نام ایران را بر قلعه‌های علم و دانش دنیا بنشاندند و امروز فقط داغ بدنامی هجوم، غارتگری و از بین بردن مظاهر علم و پیشرفت بر پیشانی قوم مغول نشسته است. این همان این سرنوشت برای مغولان قرن بیست و یکم نیست، تکرار خواهد شد.

یادداشت

جنگ، منور محاسبات ذهن تاریک!

دیروز در خبرها دیدم که یک فعال رسانه‌ای تونس به نام وجدان بوعبدالله گفته بود: «ما از واقعیت توانایی‌های نظامی ایران خبر نداشتیم. ما نمی‌دانستیم که نظام ایران می‌تواند با وجود دهه‌ها ترور همچنان بابرجام‌بماند، تا این که واشینگتن، شواهدی از استحکام آن به ما ارائه کرد. این واشینگتن بود که غول را از چراغ بیرون آورد، اما حالا کسی هست که آن را به داخل چراغ برگرداند؟»

یا وقتی ایسن اظهارنظر سرگی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه را مدنظر قرار می‌دهیم که: «برخی رهبران عرب از رئیس‌جمهور امریکا بیش از خدا می‌ترسند.» این آشکارسازی خصلت جبن، بی‌ارادگی و وابستگی حاکمان کشورهای عرب چگونه می‌توانست بدون این آشکارساز بزرگ چنین رسا و عینی شود؟

گاهی در میدان نبرد منوری به آسمان شلیک می‌شود و ناگهان فضا را روشن می‌کند. امروز این منور خود جنگ است که شلیک شده و خطوط ابهام را می‌شوید و روشن می‌کند (حتی اگر بسیاری اصرار داشته باشند که فضا‌های تاریکی برای خود دست و پا کنند و همچنان در ابهام تنفس کنند.) از این زاویه، این جملات اخیر سعید لیل‌زاشیدینی است: «برخورد ایران در این جنگ اخیر، بسیار مافوق انتظار من بود. کارآمدی نظامی و غیرنظامی ایران به‌طور متناسب، مؤثر و کارآمد بود و تمام جهان را به فکر واداشت. ما بیش از سه دهه موضوع بستن تنگه هرمز را در مطبوعات داخلی مسخره کردیم، در حالی که اکنون متوجه شدیم اگر چنین سلاخی وجود داشته باشد و کسی به آن فکر نکرده، می‌تواند تعیین‌کننده باشد.» از طرفی نخبگان ما و مطبوعات ایران بسیار غرور هستند و به این علت در مورد قدرت امریکا بزرگ‌گنمایی می‌شود. حمله به زیرساخت‌ها با تصرف خاک و جزایر آن چنان که بزرگ‌گنمایی می‌شود نگران‌کننده نیست و در مورد آن اغراق می‌شود. حتی بدون صادرات نفت نیز می‌توان اقتصاد ایران را اداره کرد. مسأله اصلی این است که اگر در برابر زیاده‌خواهی‌های امریکا کوتاه بیاییم، خسارات بیشتری متحمل خواهیم شد.»

طرح: میهن نوجوانان نهج الشهدا»